

[Arne Larsen.]

torn i øjet på den private kapital. Jeg tror, det ville være en positiv og god idé, såfremt man prøvede at udvide mulighederne for en yderligere udbygning af fællesjeje af beboelsesejendomme. Hvorfor ikke give beboere i en udlejningsejendom mulighed for at få forkøbsret i de tilfælde, hvor en ejer ønsker at skille sig af med sin ejendom? Det ville vi gerne være med til at gennemføre, men en forudsætning er det naturligtvis, at spekulation med andelsbeviser eller boligaktier udelukkes.

Der er i dag for lejere visse muligheder for at overtage beboelsesejendomme, men disse muligheder bør udvides. Staten kan i dag yde lån til sådanne lejere, som måtte ønske at overtage en ejendom, og som er kommet overens med ejeren herom. Administrationen af disse lånebegøring har imidlertid været for usmidig og for langsom. Dette forhold bør ændres, og man bør lette disse muligheder ganske betydeligt.

Af forslaget § 10 fremgår det dog, at ejerlejlighedsprincippet kun skal omfatte ejendomme, som opføres efter lovens ikrafttræden med opdeling i ejerlejligheder som formål. Dette er måske det eneste lille forsonende moment ved det fremsatte lovforslag. Herved forhindres, at den gamle boligmasse gøres til genstand for denne nye og ikke særlig tiltrængte form for spekulation. Der er spekulation nok i den gamle boligmasse endda. I stedet for at forøge spekulationen i den gamle ejendomsmasse burde man hellere nå dertil, at der blev lagt loft over mulighederne for belåning af gamle ejendomme, hvorved man ville udelukke en fremtidig overhåndtagende spekulation i disse ejendomme.

Lovforslaget udelukker ligeledes, at der gives mulighed for, at boligmassen i den sociale sektor overgår til ejerlejligheder. Jeg har jo forstået på de ærede ordførere for henholdsvis venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre, at man i og for sig er indstillet på og ønsker, at lovforslaget udvides, så både den gamle boligmasse og i en vis udstrækning også den sociale boligmasse drages ind under ejerlejlighedsprincippet. Jeg må straks sige, at vi fra socialistisk folkeparti meget stærkt er modstandere af en sådan udvidelse af paragraffen og vil modsætte os den, for

dermed vil man jo helt og holdent slå bunden væk under det sociale byggeri; dermed vil det princip, som hele det sociale byggeri er opbygget på, og det formål, det skal tjene: at gavne den mindrebemidlede og mindstebemidlede del af befolkningen, jo fuldstændig blive brudt og sat ud af kraft. Det kan vi ikke gå med til.

Mit parti mener, at det foreliggende forslag er helt og aldeles overflødigt, og jeg havde fået det indtryk, at den ærede socialdemokratiske ordfører nærmest var af samme opfattelse. Alligevel sluttede han sit indlæg med at sige, at hvis der fra anden side blev rejst krav om, at lovforslaget gennemførtes, ville man gå med til at vedtage det i den skikkelse, hvori boligministeren har fremsat det, omend med beklagelse. Jeg synes, at alle gode kræfter burde forenes i et arbejde for at forhindre, at dette lovforslag nogen sinde bliver ophøjet til lov.

Bækgaard: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Rimstad, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne gøre nogle bemærkninger.

Ved behandlingen af det forslag til folketingsbeslutning angående ejendomsret til lejligheder, som blev fremsat i november 1962 af venstre og de konservative, blev denne sag stærkt fremhævet som noget særdeles betydningsfuldt. I vort parti havde vi vore tvivl, også om forslaget skæbne, fordi vi anså det for temmelig givet, at socialdemokratiet ikke ønskede, hvor det kunne undgås, at skabe nogen form for privat besiddelse hos den enkelte.

Siden dengang er socialdemokratiet fra at være partner i en flertalsregering blevet reduceret til at være ene om en mindretalsregering, og det forhold har naturligvis sat sit spor. Den tidligere uvilje mod tanken om ejerlejligheder — det er for resten et skrækeligt ord, og det er beklageligt, at det nedsatte udvalg ikke har kunnet finde et bedre — hos socialdemokratiet var temmelig omfattende og af en mere generel karakter end den, der i dag fremgår af det foreliggende lovforslag. I dag er uviljen mere specielt rettet imod enkelte punkter, og her falder det naturligvis i øjnene, at den højtærede boligminister udtrykkeligt foreslår, at ejerlejligheder kun kan oprettes i nybyggerier, der fra begyndelsen er ind-